

Nr 117.

Av herr Larsson, Sam, om återbetalning av stämpelavgift till änkefru Hilda Söderströms dödsbo.

Den 20 juli 1939 registrerades vid Askims, Hisings och Sävedals häradsrätt bouppteckning efter änkefru Hilda Josefina Charlotta Söderström från tomten nr 5 i kvarteret Åldermannen i Marstrand, som avlidit den 9 oktober 1938 utan att efterlämna bröstarvingar. Bouppteckningen utvisade en behållning av 19.678 kronor 86 öre.

Vid bouppteckningens stämpelbeläggning för uttagande av arvsskatt togs av förbiseende icke hänsyn till ett av Hilda Söderström och hennes make den 9 februari 1901 upprättat testamente, vilket, jämte senare testamentariskt förordnande av Hilda Söderström ensam, fanns intaget i bouppteckningen. På grund härav kom, enligt vad som inhämtats, att i stämpelavgift uttagas 676 kronor mer än som rätteligen bort ske.

Först den 28 januari 1941 förordnades boutredningsman i boet efter Hilda Söderström. Någon framställning om återbekommande av det för mycket erlagda stämpelbeloppet hade dessförinnan icke gjorts, och vid tidpunkten för boutredningsmannaförordnandet hade redan gått till ända den tid, inom vilken enligt 49 § 2 mom. första stycket av arvsskatteförordningen den 19 november 1914 ansökan om återfående av för mycket erlagd skatt skall ingivas till vederbörande hovrätt. Genom skrivelse den 15 april 1941 till länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län sökte boutredningsmannen restitution av det för mycket erlagda skattebeloppet under åberopande av bestämmelserna i 49 § 1 mom. nämnda förordning. Denna ansökan avslogs emellertid av länsstyrelsen den 23 april 1941 under motivering, att den icke grundade sig på förhållanden, vilka auringen inträffat efter tiden för ifrågavarande skatts erläggande eller ock därvid icke varit kända. Med hänsyn till omständigheterna har det ansetts utsiktslöst att genom besvär söka ändring i detta beslut, varför detsamma icke överklagats.

Då det synes otvivelaktigt, att staten i förevarande fall erhållit för stor stämpelavgift och därigenom kommit att göra en obehörig vinst, under det att dödsboet tillskyndats en motsvarande förlust, måste det anses såsom en åtgärd av rättvisa och billighet, att det för mycket erlagda beloppet återbäres till dödsboet. En dylik restitution lär emellertid numera icke kunna ske utan riksdagens medverkan.

Samtliga handlingar i ärendet skola överlämnas till vederbörande utskott.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte berättiga Hilda Söderströms dödsbo att av statsmedel återfå 676 kronor jämte ränta därå efter de i 49 § 3 mom. första stycket kungl. förordningen 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva angivna grunder.

Stockholm den 24 januari 1942.

Sam Larsson.